

Den opgavefordeling, der er tillagt hjemmeværnet nu i fremtiden med løsning af tungere opgaver, mener jeg også – som også Forsvarskommissionen anbefalede – er et utroligt vigtigt og godt signal til hjemmeværnet om den vægt, vi tillægger det. Og så er det en nødvendighed at gennemføre den ændring af opgavefordelingen fra det traditionelle lokalforsvar på grund af den strukturændring, der er sket i hæren, flyvevåbnet og søværnet.

Jeg synes også, det er på sin plads, nu hvor vi vedtager en lov om hjemmeværnet, at sige, at den strukturændring, som hjemmeværnet har gennemført, er ganske voldsom og kolossal. Jeg har ikke hørt mange vrede røster ude i fædrelandet mod at gennemføre den strukturændring. Man har været stærkt engageret i den, men man har gennemført den, og det synes jeg skal siges her fra talerstolen. Jeg synes, det er en flot gennemført strukturændring, både med distriktsstrukturen og regionsstrukturen, flotillestrukturen.

De øvrige dele af vores hjemmeværn har alle været indstillet på at medvirke til den nødvendige omstrukturering, vi har vedtaget, og som er nødvendig for at skabe økonomiske midler til materielinvesteringer også i fremtiden.

Jeg synes, det er vigtigt også her at minde om Forsvarskommissionens betragtninger og anbefalinger, hvor man i kommissionen siger, at kommissionen er af den opfattelse, at hjemmeværnet også fremover skal være et centralt element i det samlede forsvar, og at hjemmeværnet fortsat skal kunne varetage en række vigtige funktioner inden for forsvarets generelle opgavekompleks.

Det er også Venstres opfattelse, og jeg synes, det kommer udmærket til udtryk i det lovforslag, som vi nu vedtager, bl.a. i § 1, stk. 2, hvor vi kommer ind på de frivilliges opgaver i relation til hjemmegnsprincippet. Det er nødvendigt at føje stk. 2 ind for at gøre det klart, at de tungere opgaver, som hjemmeværnets op mod 3.000 mand skal løse, muligvis skal løses uden for den traditionelle hjemegn. Det er vi enige i.

Jeg synes også, det er rigtigt, som fru Lotte Bundsgaard sagde, at vi har fået en bestemmelse ind om hjemmeværnets landsråd som rådgiver for hjemmeværnsledelsen. Det er trods alt vigtigt, at dette landsråd, som virkelig kender forholdene, kan komme med råd og gode ideer.

Det er også naturligt, at vi nu i § 6 præciserer, hvad hjemmeværnets personel består af, og at det i stk. 2 til § 6 fremhæves, at fastansat perso-

nel er omfattet af lov om forsvarets personel, at de altså har pligt til at deltage i løsningen af internationale opgaver. Jeg synes – og vi har jo én gang for alle i 1992 gjort op med frivillighedsprincippet og ikkefrivillighedsprincippet, da vi fik ændret § 11 i personelloven – det er i orden, at vi så giver dem, der er ansat nu, en kortere frist til at sige fra eller melde sig til. Jeg tror og håber ikke, at der er ret mange, der vil melde fra med hensyn til at deltage i internationale opgaver.

Jeg vil også sige, at jeg er enig i, at hvis man ikke kan demonstrere så meget interesse for hjemmeværnet, at man kan udføre tjeneste i mindst 24 timer om året, så er det heller ikke for nødvendent, at man har våben. Det er jeg helt enig i.

Vi er også tilfredse med i mit parti, at vejen til at blive optaget i hjemmeværnet fortsat står åben for alle, der er egnede – indtil de 3.000 i den særlige styrke; men ellers kan alle optages, hvis de er egnede. Det synes jeg er et rigtigt princip at bevare.

Jeg kan således i det hele tilslutte mig de to forslag, der her behandles, som jeg tror vil være en god ting for dansk forsvar og hjemmeværn.

Helge Adam Møller (KF):

Når man er ude at tale om dansk forsvar, hvad enten det er blandt unge mennesker eller blandt ældre mennesker, så støder man indimellem på spørgsmålet: Hvem er fjenden, hvem er dansk forsvar rettet imod?

Ja, for 300 år siden var det let, da var det svenskerne, der var fjenden, for 100 år siden var det tyskerne, og for 20 år siden var det Warszawa-pagten. Men situationen er jo i dag en helt anden, heldigvis. Det skal vi selvfølgelig glæde os over, og vi skal arbejde hårdt på, at den positive situation kan fortsætte og også helst videreudbygges.

Man kan altså konstatere i hvert fald efter min og konservativ opfattelse, at dansk forsvar i dag ikke er et forsvar imod nogen, men det er først og fremmest et forsvar for noget. Det er et forsvar for det samfund, som vi kan lide. Vi kan være uenige om detaljer, men et stort flertal af os her i Folketinget og i befolkningen står bag et samfund med demokrati, med ytringsfrihed, med mindretalsbeskyttelse og en kultur, som generationer før os har været med til at bygge op, og som det store flertal af alle danskere værdsætter.

Samtidig har vi også et forsvar, som i langt større omfang end tidligere skal være med til at